

SVOBODNA SLOVENIJA

VICTOR MARTINEZ 50
Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 260254

“ESLOVENIA LIBRE”
GLASILO SLOVENCEV V JUŽNI AMERIKI

CORREO
ARGENTINO
(Procedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Año (Leto) VII.

Buenos Aires, 3. novembra (noviembre) 1949.

Štev. (No.) 44.

LAHKOVERNOST DAJE PROPAGANDI MOČ

Zgodovina je učiteljica življenja. Nekdo je ta pregovor raztoimačil tako le: Zgodovina nas uči, da se ljudje pri tej učiteljici ne marajo ničesar naučiti. Tej razlagi starega pregovora moramo dati prav, če gledamo, kako narodi, ki so zaenkrat še prosti komunistične sužnjosti, lahkomišelnost in površno presojo komunistizem.

Poglejmo le en zgled iz današnjih časov: Veliki Stalin in mali Tito se kregata in psujeta na način, ki doslej med komunisti ni bil v navadi. Naivna javnost tostran železne zavese misli, da je komunizem v razsulu. Dobršen del demokratičnega tiska posveča Titu veliko pozornost in ga predstavlja bralcem kot junaka, ki se je kot ubogi David uprl orjaku Goljatu - Stalinovemu komunizmu. Tito in njegovi pristaši ob vsaki priliki poudarjajo, da so komunisti, še boljši kot Stalin, vendar naiven zapadnjak gre mirno mimo teh trditvev.

Isto se je dogajalo v Sloveniji med komunistično revolucijo. Gorenjec, štajerc in Primorec niso razumeli tega, kar se je dogajalo na Dolenjskem in Notranjskem in če jim je kdo razlagal, niso hoteli verjeti. Uradnik, obrtnik, trgovec v Ljubljani niso verjeli, da bo komunizem v Sloveniji res tak, kakor so napovedovali oni, ki so ga dodobra preštudirali in poznali... Podpirali so ga denarno in širili so ga, češ, pri nas bo drugačen kot v Rusiji.

Pa so se silno zmotili vsi, ki so tako mislili: Delavec je mislil, da bo delal po 5 ur na dan, pa mora delati tudi 14 ur dnevno, brez naplačila, pa še v nedeljo povrh; trgovec je že davno ob svojo trgovino in obrtnik je postal suženj v državni delavnici, da o uradniku niti ne govorimo. S tem, kar zasluži na mesec, si ne more kupiti par čevljev, ki veljajo danes v "svobodi" vsaj 6000 dinarjev.

Prav tako se bodo zmotili tudi vsi tisti, ki danes naivno mislijo, da je Titov komunizem drugačen kot Trockijev, Stalinov, Thoresov, Togliattijev ali ne vem kateri, ali pa da bo laški, francoski ali ameriški komunizem kaj drugačen, kot pa je oni za železno zaveso.

Moč komunizma je v dveh točkah: v propagandi, ki je močnejša kot katera koli druga in ki sloni na laži, (čim bolj je debela laž, tem raje jo naivna javnost verjame), še bolj pa v neverjetni naivnosti in lakovernosti nekomunističnega sveta.

Ko enkrat komunizem pride na oblast, se seveda ti naivneži tolčejo po glavi, češ: Kdo je pa mislil, da bo pri nas tako? Pa je že prepozno.

Če naš narod doma ni mogel pravčasno doumeti vsega zla, ki je prihajalo, koliko manj naši ljudje v tujini. Ne smemo se čuditi, če so verjeli slavospevom hrabri osvobodilni vojski, ki preganja iz dežele pohlepne tuje in njihove pomočnike, ki kaznuje izdajalce in zločince in ki uvaja v naših deželah dobo pravice, enakosti in miru.

Če bi bili mi na njihovem mestu, bi jim tudi verjeli.

In ko smo novi naseljenci prišli v prekomorske dežele, so nas nekateri naši rojaki mrzlo, ponekod sovražno sprejeli. Razumljivo! Pod vplivom laži, ki je štiri leta blatila protikomunistične Slovence in jim naprtila gore zločinov, niso mogli ravnati drugače. Mi, novodošli, smo to vedeli. Čakali smo mirno, da pride resnica na dan. In ta prihaja! Bratenje slovenskih komunistov z Lahi, zaradi katerih je desetisoče Slovencev moraló v svet, po krivdi komunistov izgubljeni Trst in Gorica, po krivdi komunistov izgubljena slovenska Koroška, po krivdi komunistov lakota, pomanjkanje in brezpravnost v Jugoslaviji, to so dejstva, ki jih danes stari slovenski naseljenci po prekomorskih deželah vedo ne iz naših ust, ampak iz pisem in po pričevanjih oseb, ki jim popolnoma zaupajo: svojcev v demovini, ki jih za božjo voljo prosijo, naj se ne vrnejo domov, tovarišev, ki so se dali premotiti in so se vrnili, pa sedaj objokujejo svoj nepremišljeni korak in zlasti tistih, ki se jim je posrečilo pobegniti iz raja in so se sedaj spremenili v goreče protikomunistične agitatorje.

Pravilno je zadel mišljenje staronaseljencev mož, ki že 20 let živi v tujini in ki res ljubi svoj narod, ko je nedavno rekel: "Partizanka je zgorela. Nobe na škoda! Saj itak ni imela več posla. Domov ne mara nihče več, zdoma pa nikogar ne puste!"

Mi novonaseljeni Slovenci z vsem srcem želimo, da naši bratje staronaseljenci mirno, s prevdarkom in mimo nas iščejo, kje je resnica. In ko jo bodo našli, ni prav ničesar, kar bi nas ločilo. Prijateljsko si bomo podali roko in v skupnem stremljenju v našo lastno korist šli boljše časom naproti, prepričani, da bo prihodnost izločila iz našega trpečega naroda vse, kar ni slovensko in da se bo uresničila Gregorčičeva prerokba:

Prost mora biti, prest, moj rod,
na svoji zemlji sam gospod.

SOVJETSKA OFENZIVA V NEMČIJI Kam bo krenila Nemčija.

Predsednik zahodne nemške republike Heuss je te dni obiskal Berlin. Seveda je prišel samo v tisti del nemške prestolnice, ki je pod nadzorstvom zahodnih zaveznikov. Berlinčani so ga lepo sprejeli, šolski otroci so mu metali rože in občinski očetje so ga na posebni seji mestnega sveta izvolili za častnega občana Berlina. V svojem nagovoru je Heuss podčrtal, da ni več daleč, ko bo Berlin zopet prestolnica združene Nemčije.

Važnost Nemčije v novi Evropi

Predsednik zahodne nemške republike pa ni sam, ki trdi, da bo Berlin kmalu spet prestolnica združene Nemčije. V vzhodni Nemčiji so sovjeti organizirali svojo nemško republiko in jo da-

Martín Fierro en la traducción eslovena

La inmigración eslovena, que halló su segunda patria en este país hospitalario quiere compenetrarse también con los valores espirituales de la Argentina, para capacitarse así para servir a su nueva patria en la medida más completa posible. Con tal objeto se puso por deber el literata esloveno y profesor Dr. Tine Debeljak procurar una buena traducción eslovena de la grandiosa obra "MARTÍN FIERRO" que, trabajando desde el año 1948, vió realidad su ansia, pues ya está completa la traducción de la totalidad del poema.

Según el artículo, aparecido en Noticias Gráficas en enero de 1949, acerca de esta grandiosa obra poética argentina, existían hasta ahora completas las traducciones: alemana, catalana, húngara, inglesa, idish, portuguesa y rumaná; partes aparecen en versiones: árabe, japonesa, francesa, litvana y esperanto. En total doce idiomas. De tal suerte que la traducción eslovena figura como octava entre las completas y entre todas ocupa el trigésimo lugar. Además es EL PRIMER ENSAYO DE LA TRADUCCION DEL CLASICO GAUCHO ARGENTINO EN ALGUN IDIOMA ESLAVO.

Ya la firma del traductor da garantías de que la version debe ser buena. Dr. Tine Debeljak es poeta de fama mundial, con méritos especialísimos como traductor de grandes poemas de otros idiomas al esloveno, con lo cual ha merecido un puesto entre los socios del PEN club, organización de los literatos mundiales. Son obras maestras sus traducciones como la "Maj" (Mayo) de autor checo Mach, Gospod Tadej (Señor Tadeo) de Mickiewicz, "Oče okuženih" (Padre de los apesados) de Slowacki y "El Himno" de Kasprowicz (todos de polaco) y "Baháisarajski vodomet" de Pushkin (ruso). Lo mismo mereció grandes aplausos su traducción de la obra húngara "Tragedia del hombre" (La tragedia del hombre) del poeta Madach.

Con similar efecto tradujo también el "Infierno" (Divina Comedia) de Dante. Con la traducción de la "Tragedia del Hombre" se ganó una condecoración especial del PEN club de Budapest.

La traducción del "Martín Fierro" esta lista para la imprenta, pero el traductor no dispone por momento de posibilidad financiera para costear la publicación. De toda manera tendría gran importancia esta publicación, por acercar así esta obra clásica argentina al ambiente cultural eslavo.

Para los eslovenos es motivo de orgullo el saber que ya dentro de un lapso tan corto desde que entró la nueva inmigración eslovena al país ya vemos enriquecido nuestro patrimonio literario con el poema argentino más clásico en nuestro idioma. Por cierto que "Martín Fierro" constituirá un lazo entre los eslovenos por un lado y los argentinos por el otro. Pero este mismo hecho significa también un paso notable de las bellas artes eslovenas en su contacto con el Gran Mundo.

Registramos este hecho aprovechando el 70 aniversario de la primera edición del gauchito "Martín Fierro", honrando así al poeta Hernández y a esta su magnífica obra, que apareció con su segundo tomo en 1879, completando así la obra cuyo primer tomo apareció en 1872.

iz Nemčije, vendar pod pogojem, da se vzhodna Nemčija otrese zadnjih ostankov fašizma. Sovjeti pa čudno razumejo ta fašizem; nova vlada je namreč poklicala k sodelovanju vse naciste, sovjetska policija pa skupno z nemško komunistično milico lovi tiste, ki so pristajali zahodnih idej o demokraciji. Vzhodna nemška republika bo tedaj kmalu izenačena z drugimi sovjetskimi sateliti v srednji in vzhodni Evropi; ko bo oblast komunistov v tem delu Nemčije dovolj utrjena, se je bati, da bo komunistična milica vzhodne Nemčije krenila osvobajati druge nemške dežele, ki leže zahodno od železnega zastoja.

Tako se napoveduje med zahodom in vzhodom novo tekmovalstvo za Nemčijo in sovjeti so svojo ofenzivo že začeli. Nemške karte sedaj na vseh trgih rastejo. Nemško blago se že pojavlja na svetovnih trgih in izpodriva zlasti proizvode angleške industrije. V mednarodni politiki pa hite z načrti in posveti, katerih zaključek bodi, da bi se Nemčija kot celota priključila temu ali onemu bloku. Številni opazovalci razmer v Nemčiji povdarjajo, da bo sovjetski vpliv v Evropi zelo padel, ako se posreči Nemčijo kot celoto rešiti iz sovjetske pesti. Ako bi Nemčija prešla v zahodno skupino, tedaj bi kmalu tudi Poljska lahko sprožila svojo borbo za neodvisnost.

Enotna Nemčija je tako v računih (Nadaljevanje na 2. strani.)

29 oktober

29. oktober velja za slovenski narodni praznik v spomin na tisti dan leta 1918, ko so Slovenci prekinili z Avstrijsko monarhijo in osnovali svojo prvo slovensko vlado za ves slovenski teritorij. Tedaj je bila stvarno razglašena politična enota Zedinjena Slovenija, ki pa so ji velesile pristrigle peroti na Koroškem in Primorskem ter je tako zelo okrnjena prišla 1. dec. 1918 v Jugoslavijo. Toda ideal 29. oktobra je ostal v Slovencih živ, čeprav je nova centralistična država ta dan brisala kot praznik in ga nadomestila z dnevom Zedinjenja 1. decembra. Zdaj je od tega 31 let in ideal še vedno ni dosežen: Trst - Koroška, Beneški in Rabski Slovenci in Kanalska dolina so rane, ki vpijo v svet prav tako kot "demokratska" nesvobodna "Republika Slovenija", ki je še manj samostojna kot kdajkoli prej, da si ljudje samo žele iz nje ven... pa kamor koli...

Demokratska Zedinjena Slovenija je ostala še vedno cilj slovenske politike. Prav pred petimi leti so bili izvršeni ob spominu na narodni praznik poskusi k zopetnemu uresničenju.

In te petletnice — deklaracije Narodnega odbora za Slovenijo z dne 29. oktobra 44 — se danes spominjamo s par besedami.

Tedaj je bil položaj druge svetovne vojne tako zrel, da je bilo jasno, da se bo vojna zaključila vsak čas in da so bile dane smerne razvoju dogodkov, kakor sta se v Casablanci dogovorila Roosevelt in Churchill in kar je v Teheranu še potrdil in podpihal Stalin.

Zavezniška armada, katero smo v prejšnjem laškem razsulu pričakovali v Istro, se je zdaj ustavila na črti Padske ravnine; na zapadu je zasedla že Francijo, ki se je z de Gaulleom zvezala z zavezniki (tudi Rusijo); in šla je že čez bel-

(Nadaljevanje s 1. strani)

sovjetov in zahodnih zaveznikov. Mirovna pogodba z bodočo srednjo nemško vlado bi imela za posledico, da bi tuje vojaške sile zapustile nemško ozemlje. Toda taka Nemčija bo v vseh o-zirih vsaj v začetni dobi tako šibka, da bo kmalu postala spet plen tistega, ki bi bil najbolj brezobziren. Tega se nemški politiki sami dovolj zavedajo in zato pripravljajo razne načrte, s katerimi bi od svojih mej odpodili tiste, ki bi bili najbolj nevarni. Najbolj resen je v tej smeri trenutno v Nemčiji krožek, ki mu dajejo ime "nauheimski" krožek. Vodilna osebnost tega krožka je bivši nemški veleposlanik v Moskvi baron Nadolny. Ta krožek je izdelal načrt za listino, s katero bi glavne evropske velesile z USA skupno poročtovala trajno nevtralnost nemškega ozemlja. Kakor predvideva ta lista, bi Nemčija poleg mirovne pogodbe prejela slovesno izjavo, ki bi bila podobna oni, ki so jo evropske velesile sprejele leta 1839, ko so s posebno pogodbo v Londonu poročtovali nevtralnost Belgije. Mirovna pogodba z Nemčijo bi vrnila tej državi politično in gospodarsko suverenost, ker pa vojske Nemčija ne bi več imela, bi glavni podpisniki te listine poročtovali za nedotajljivost nemškega ozemlja.

gijsko mejo na nemška tla. Sovjetska armada je pregazila Rumunijo, Bolgarijo, stopila v septembru že na jugoslovanska tla, se zagnala čez Ogrsko in stala v tem času že na Češkoslovaškem... torej na drugi strani pred vrati v Nemčijo, ki je tudi sama v sebi že obupavala (drugi atentat na Hitlerja).

Za nas Slovence je postajal položaj izredno težak: na eni strani smo bili odločni nasprotniki Tita in komunizma ter na podlagi lastnih spoznanj in dejstev prepričani, da je tako s Titom kot s komunizmom za nas vsak kompromis nemogoč. Na drugi strani smo bili vsa leta vojne preganjani od okupatorja, ker smo bili z dušo in srcem na strani zapadnih zaveznikov, od koder smo pričakovali svojo odrešitev, to je, osvoboditev od okupatorja in tudi konec komunističnega terorja. Komunizem pa je izrabil dejstvo okupacije in revolucije ter nas z vso silo svoje svetovne propagande zapadnemu svetu krivično in lažno predstavil kot kolaboracioniste.

Ko smo bili v takem položaju, se je 16. septembra kralj Peter v svojem govoru iz Londona postavil na stran Tita in pozval vse oborožene sile v Jugoslaviji, naj se priključijo Titu; v prvi polovici oktobra je bila konferenca Stalina, Churchila in Edena v Moskvi, ki je sklenila, da se v Jugoslaviji ustanovi po osvobojenju vlada kraljevih in Titovih ministrov. Par dni na to, 20. oktobra, je bil Beograd "osvobojen" po sovjetskih četah in tam ustoličen Tito. Dr. Šubašič je bil na poti iz Amerike, da 1. novembra podpiše svoj sporazum "Tito - Šubašič" in tako položi državnoopravni temelj novi Titovi Jugoslaviji — zaveznicim zmagovalcev...

Kaj storiti v tem položaju, ko je izgledalo, da so vse sile proti nam? Slovenske demokratične stranke, ki so do vojne bile predstavnice našega naroda, med vojno pa živele le v podzemlju, so se odločile, da je kljub vsemu poskusiti vse, da se ob razsulu vzdrži narod na površju s svojim resničnim obrazom in da rešimo ideal demokratične Združene Slovenije.

Vse te stranke so se zedinile v tem, da je treba stopiti pred zavezniške z demokratičnim predstavnštvom vseh slovenskih anti-komunističnih političnih skupin. Zato so v Jugoslaviji legalno izvoljeni predstavniki strank začeli v oktobru in novembru 1944 iskati demokratični skupni temelj za dejanja, ki naj jih izvedejo nato posebni pooblaščenca. Ilegalno, na skrivaj, so predstavniki vseh strank — ljudske, liberalne in socialistične — pobrali pri svojih bivših poslancih, javnih delavcih, županih, kulturnih, gospodarskih in posameznih osebnostih podpise na deklaracijo, ki nosi datum narodnega praznika 29. oktobra 1944.

Ta izjava, podpisana od več sto zastopnikov slovenskega javnega življenja, zahteva na temelju samobitnosti slovenskega naroda in na temelju narodnostnega načela "državnoupravno združitev vsega

slovenskega narodnega ozemlja v Zedinjeno Slovenijo, ki mora biti v geografskem, gospodarskem, prometnem in strateškem oziru tako zaokrožena celota, da bosta zavarovani, nemoteni narodni in gospodarski obstoj in razvoj slovenskega naroda". Dalje pravi izjava, da bodi "narodna država Zedinjena Slovenija sestavni del" federativne, na demokratični podlagi in socialno pravično urejene Jugoslavije. Za uveljavljanje teh narodnih zahtev pa se ustanavlja s to izjavo Narodni odbor za Slovenijo kot vrhovna narodna oblast."

Tako je pred petimi leti nastal v času najhujšega nemškega pritiska v podzemlju Narodni odbor, v katerega so vstopili zastopniki vseh slovenskih pokrajin (Kranjske, Štajerske, Prekmurja, Primorske in Koroške) in demokratičnih strank (Ljudske, liberalne in socialistične).

Odslej se je pripravljala tretji maj 1945, da bi rešili naš mednarodni položaj. Če ni uspel, kot je bil zamišljen, ni naša krivda: konferenca v Jalti je sicer izvzela Grčijo iz Sovjetske sfere, Jugoslavijo in z njo Slovenijo pa vrgla vanjo.

Narodni odbor za Slovenijo doživlja petletnico obstoja. V begunstvu mu je stopil na čelo dr. Miha Krek. Narodni odbor je na demokratičen način izbrano narodno predstavništvo, ki ima kot politična ustanova legitimacijo, da predstavlja slovenski narod pred zahodnim demokratičnim svetom.

Čuvajmo Narodnemu odboru kot naši najvišji demokratični politični ustanovi avtoriteto, ki smo jo rešili iz pogorišča.

Allen v Beogradu

Iz Beograda poročajo, da je prispel tja novi ameriški veleposlanik v Jugoslaviji Georg Allen. Prišel je tja s konference ameriških veleposlanikov, ki je bila v Londonu prejšnji teden in so se je udeležili vsi ameriški diplomatski zastopniki v državah za železnim zasto-rjem. Iz Beograda pa je odpotoval v London angleški veleposlanik v Jug. sir Charles Peake. Njegova vlada ga je poklicala na poročanje o položaju.

TEDEN LETALSKIH NESREČ

Pretekli teden je bil pravi teden letalskih nesreč. V torek se je pri Tucumanu v Argentini ponesrečilo tovorno letalo znamke "Bristol" in je bilo 7 oseb ubitih. V sredo se je pri Pauuju v južni Franciji ponesrečilo vojaško letalo in sta bili ubiti dve osebi. V četrtek sta bili dve letalski nesreči in sicer ena na londonskem letališču in druga v Maroku v severni Afriki. Pri prvi nesreči je bilo mrtvih 6, pri drugi pa ena oseba. V petek je bil črn dan; na Azorih se je ponesrečilo veliko potniško letalo francoske letalske družbe. Štirimotorno letalo se je zaletelo v hrib in vsi potniki ter posadka so bili takoj mrtvi, vsega 48 oseb. Med mrtvimi je tudi bivši francoski boksarski prvak Cerdan in francoska virtuozinja na violino Ginette Neveu. Isti dan se je v Santiagu de Chile ponesrečilo vojaško letalo in je bil pilot takoj mrtev. Največja nesreča pa je bila na vseh svetih dan v Washingtonu. Bolivijsko vojaško lovsko letalo se je zaletelo v veliko potniško letalo; dosedaj so ugotovili, da je bilo pri tej nesreči mrtvih 55 oseb.

ARGENTINA

Leto Osvoboditelja Grala San Martin. Uradni list je te dni objavil zakon, ki proglašajo leto 1950 kot stote obletnico smrti Osvoboditelja za Leto Osvoboditelja, ki ga bo oklical predsednik republike general Juan D. Peron na veliki slavnosti dne 1. januarja 1950, na katero bodo povabljeni diplomatski predstavniki vseh tujih držav. To leto bodo imeli vsi akti zvezne in vseh provincijskih vlad, vse javne listine ter vsi v republiki izhajajoči listi napis "Leto Osvoboditelja Grala San Martin".

Argentina bo kmalu dobila tovarne, za izdelovanje papirja. Te dni je prispel iz Španije v Buenos Aires nemški strokovnjak za papirno industrijo ing. Rusp, ki bo takoj začel z delom za zgraditev argentinske papirne industrije. Po prihodu je izjavil, da ima Argentina na razpolago izredno veliko surovin za izdelovanje vseh vrst papirja. Argentina dnevno porabi samo za časopise 400 ton papirja.

Dan zvezne policije je bil v soboto 29. oktobra. Slovesnosti so bile na Plaza Grand Bourg, kjer je šef policije general Bertollo odkril plaketo na spomeniku Osvoboditelju kot pozdrav čuvarjev reda v Argentini. Nato je sledil mimohod policijskih enot.

Vodstvo ženskih organizacij peronistične stranke je dobilo svoje prostore na Corrientes 938. Ob tej priliki so posamezne govornice pohvalno omenjale veliko socialno delo, ki ga opravlja soproga predsednika republike ga Maria Eva Duarte de Peron.

Marija - zaščitnica argentinskih polj. Argentinska vlada je izdala dekret, s katerim je izročila vsa argentinska polja v zaščito Mariji Pomočnici. Vsako leto bodo 27. oktobra slovesno praznovali kot Dan Zaščitnice argentinskih polj.

Dan varčevanja, ki ga po vsem svetu praznujejo 31. oktobra, je proslavila tudi Argentina. Ministrstvo za prosveto je pripravilo slavnost ki so jo prenašale vse radijske postaje. Na njej je govoril o pomenu varčevanja tako za poedinca, kakor tudi za državno skupnost, prosvetni minister dr. Ivanisovich. Govoril pa je tudi finančni minister, ki je poudarjal, da so hranilne vloge pri Poštni hranilnici in drugih denarnih zavodnih dosegle rekordno višino 6,757,000.000 pesov. Vse slavnosti je pa z radijskim govorom zaključil sam predsednik republike general Juan D. Peron. V zanosnih besedah je omenjal, da so hranilne vloge najširših ljudskih slojev dosegle v zadnjih treh letih tako visoko stopnjo, kakor še nikdar poprej v argentinski zgodovini, k čemer je gotovo pripomogla moderna socialna zakonodaja, ki jo je dobila država pod njegovo vlado. Vir vseh dobrin pa so delo, socialna in ekonomska pravičnost. Na vse delovne sloje je naslovil poziv za še večje varčevanje, da bodo čimprej prišli do lastnih domov in zemlje.

V Bs. Airesu bodo od 4.—13. novembra mednarodne strelske tekme. Na tekmovanje je prišlo tudi zastopstvo strelcev iz Jugoslavije. Ko so se časnikarji pogovarjali s posameznimi člani v pristanišču in jih povpraševali o hrani, ki bi jo hoteli imeti tu, so izjavili, da jedo vse, "kar jim pride pod strel." Izjavili so tudi, da vedo, da ima Argentina zelo dobro meso. Od Slovencev bodo tekmovali P. Cestnik, F. Planina in M. Mihorko.

Med Argentino in Perujem je bila sklenjena nova trgovinska pogodba. V kratkem bo podpisana tudi nova trgovinska pogodba s paraguaysko vlado.

Reprezentativna argentinska pesnitev v slovenskem prevodu

"Martin Fierro" José Hernández

Kakor imamo Slovenci svojega Prešerna in njegov "Krst pri Savici", kar pomeni za Ruse Puškin, ali za Italijane Dante, to gledajo Argentinci v pesnitvi José Hernández "MARTIN FIERRO", katerega zaključni del je izšel točno pred 70 leti (1879). Je to pesnitev o življenju "gauchev", pastirjev pampe, in njihovega gorja v prvi polovici prejšnjega stoletja, ko se je začela organizirati država, ki je prinesla najprej sveda nered, pozneje pa red tudi v to tipično argentinsko življenje, ki v taki obliki ne eksistira več. Zajel ga je Hernández, pesnik iz San Martina, v svoj ep, ki je sestavljen iz samih kratkih pesmi, kakor jih poje gauch Martin Fierro na kitaro. S to pesnitvijo se je argentinska izvirna literatura uvrstila svojevrstno v svetovno kulturo, saj je ta slovenski prevod, ki ga je te dni končal pesnik in literarni zgodovinar dr. Tine Debeljak, že trinajsti po vrsti in jeziku. Doma pa predstavlja duh pravega argentinstva, ki se poudarja vedno bolj in bolj pod imenom "tradicija". In "dan tradicije" praznujejo Argentinci prav v začetku tega meseca. Zato ne moremo lepše proslaviti tega praznika argentinske tradicije, kakor da priobčimo nekaj odlomkov iz te 7210 verzov dolge epopeje, in sicer tiste, ki jih Argentinci vežejo v zlato, pletejo v prte, slikajo na les in v bron — gledajte samo malo v izložbe! — in tiskajo v slavnostne podobe za na steno. To so tisti zlati izreki, ki jih stari Martin Fierro, potem ko po desetih letih zopet najde svoje sinove, govori v slovo in v izpolnjevanje. Tako govori oče, pravi oče — naj bodo tu priobčeni tudi v dar našemu očetu, škofu Rožmanu, ki je sedaj med nami.

Pesnitev je še v rokopisu. Kdaj jo bo mogoče izdati v tisku, ni znano. Argentinski javnosti in slovenski samo javljamo, da je nova slovenska emigracija že po enem letu bivanja v tej državi prevela v pesniški obliki najprezentativnejše delo argentinskega duha in tako pripravila prvi slovanski prevod.

Za zgled iz zadnjega poglavja "NASVETI MARTINA FIERRA":

1155

Oče, ki daje nasvete,
bolj kot oče — je prijatelj!
Ne da zdaj bi čas vam tratil,
rad bi obvarval vas nezdod —
nič ne veš, ne kje ne kod
ždi sovražnik kot — zli škrtatelj.

1158

Nič ni prida tako delo,
ki nas nič ne nauči;
človek, ki ima oči,
v enem hipu vse presodi:
Da spoznaš človeka, bodi
nanj pazljiv, ko se — zjezi!

1159

Svojih upanj ne zaupaj
zaupljivo več ljudem;
če obupuješ pa, ti dem:
vse zaupaj le Bogu,
a ljudem — le enemu,
k večjemu, če nekaj — dvem!

1161

Dobrim pa prijateljem
nudi vedno pomaganje!
Vsega pa ne stavi nanje,
sam poskušaj vse prenesti:
tvoj prijatelj najbolj zvesti
je — pošteno zadržanje!

1164

Delati — za vse je zakon:
moraš stan nekje imati:
pazite, da vam trpeti
treba ne bo iz lenobe!
Srce polno je grenkobe,
če prosjačiš kruh po sveti!

1165

Delati — dolžnost je naša,
da prislužimo si kruh!
Revščina je kakor duh:
veje koder in kjer hoče,
ob dver vsako zaropoče,
vstopi tja, kjer je — lenuh!

1169

Vsako priliko izkoristi
človek, ki uspeti koče;
rečem to vam za bodoče —
(mislim, da sem našel zvezo):
prilika je kot železo:
upogni ga, dokler je vroče!

1170

Človek večkrat kaj izgubi,
najde spet, ko vse obrne!
Ta nasvet naj ne zagrne
nikdar vašo pozabljivost:
če izgubi se sramežljivost,
nikdar se nazaj ne vrne!

1171

Bratje naj držijo skupaj! —
prvi zakon je v postavi.
Zveza trdna — temelj pravi,
da bo trden njih obstoj!
Če med njimi vstane boj,
kdo od zunaj — vse podavi!

1172

In pred starci — spoštovanje!
Lump si, če se iz njih norčuješ!
Če med tujimi potuješ,
pazi, kdo je družba tvoja,
kajti — svet po tem presoja,
kdo si, s komer ti občuješ!

1173

Štorklja, kadar se postara,
vid izgubi; a vso betežno
varje jo družina nežno,
vse prinaša ji, poklanja:
tu se uči spoštovanja
in prevzemi štorkelj težnje!

1176

Pazite, da ne izgubite
sramežljivosti in — časa!
Človek pametnega glasa
prej premisli, potemj dela:
v zrnu greška se spočela,
raste pa v bohotnost klasa.

1180

Vedno pa — ob priliki vsaki
je sovrag največji — žganje;
rečem vam, dajem na znanje
kakor oče, ki vas ljubi:
Kdor pijan je, gre k pogubi —
vedno dvakrat kaznovan je!

1182

Če pa te požar zajame
od ljubezni do žene:
bodi plemenit do nje
in ne žali čustva njena,
pogubi lahko te žena:
zlo je užaljeno srcé!

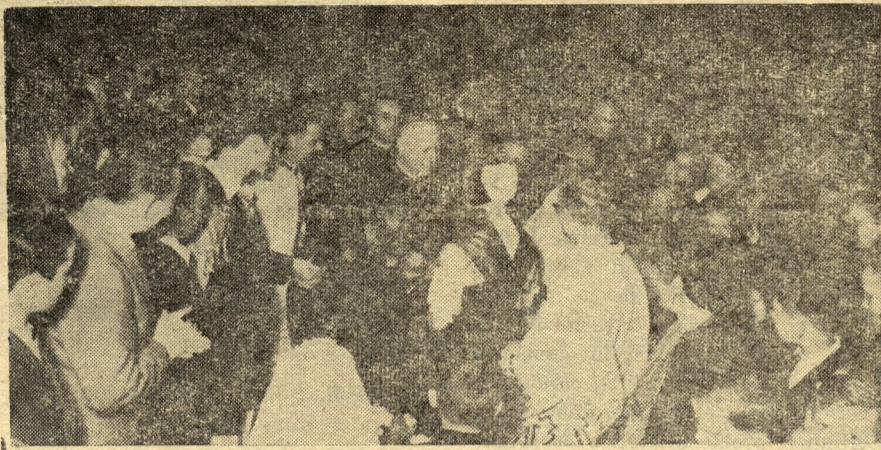
1183

Če ste pevci, to pazite:
Pesem vre naj iz srca!
Nihče naj zato ne igra
le zaradi zgolj — zabave,
pojte iz podstave prave:
Pesem vre naj iz srca!

**Podpirajte in širite
Svobodne Slovenijo**

Prevzvišeni g. Dr. Rožman obiskuje Slovence po Argentini

PREVZVIŠENI MED SLOVENSKIMI NASELJENCI V FLORIDI

Prisrčen sprejem Prevzvišenega v Floridi. Gdč. Homovčeva izreka škofu pozdrav v imenu slovenskih deklet. (Foto Pavlovič)

Na svoji misijonski poti med rojaki v Argentini nas je Prevzvišeni obiskal v četrtek 20. oktobra v večernih urah. Potem ko je najprej opravil nekaj zasebnih obiskov med slovenskimi družinami, se je malo po 8 uri zvečer pripeljal s svojim spremstvom k cerkvi Varstva Naše ljube Gospe, kjer ga je čakalo silno lepo število slovenskih naseljenec, večinoma novih, pa tudi od prejšnjih veliko. Izredno lep poudarek sprejemu je dalo slovensko pritrkovanje zvonov, ki so tako vsej Floridi, tej narodno tako pestri fari, naznanjali, da je danes nekaj posebnega v cerkvi.

Prevzvišenega so Slovenci pozdravili s ploskanjem, ko se je pomikal skozi špalir proti cerkvenim vratom. Tam so ga v imenu otrok pozdravili Mežnarjev Janezek, ki mu je v pozdrav zapel posebno pesmico našega škofa Barage o njegovi poti v Ameriko. — Boltežarjev Janko ter Urbanijeva Marica. V imenu mož in celotne naselbine Slovencev ga je pozdravil g. Tomaževič Joža iz Kamne gorice; poseben pozdrav sta mu izrekla slovenski fant in dekle v narodnih nošah, prav tako pa tudi zastopstvo skavtov. pod vodstvom g. Trtnika Marjana. Prevzvišeni se je za

vse izraze lepih pozdravnih besed najtopleje zahvaljeval.

V cerkvi je imel Prevzvišeni lep in globok daljši govor, v katerem je vernike pozival, naj ostanejo zvesti veri, zaradi katere so šli na tuje, in da naj vedno mislijo ob pogostih spominih na dom na našo večno domovino, kjer nas nihče več preganjati ne bo mogel in tudi preganjal ne bo.

Po govoru so bile slovesne pete litanije, pri katerih je odpevala vsa cerkev. Ubranost petja so predvsem poživili številni pevci šmartinskega pevskega zbora, ki so za to priliko prišli iz San Martina.

Po končanih cerkvenih opravilih se je Prevzvišeni dalj časa mudil med slovenskimi rojaki in se s številnimi razgovorjal, na kar ga je župnik tamošnje cerkve č. g. p. Roman povabil k sebi na poseben obisk.

Slovesnost škofovega obiska med Slovenci v Floridi je bila na zunaj sicer skromna, pa vendar zelo lepa in na najdostojnejši višini, tako da so Slovenci ob obisku svojega škofa pokazali vsem tujerodnim opazovalcem, kako globoko in spoštljivo znajo ceniti osebnost svojega velikega vladike in učenika.

MED SVOJIMI V CORDOBI

V soboto, dne 22. oktobra zvečer, je prispel prevzvišeni v spremstvu č. gg. Slapšaja in Oreharja na cilj prve etape svojega potovanja po Argentini — v Cordobo.

V Cordobi je prevzvišenega sprejelo in pozdravilo na postaji zastopstvo tukajšnjih Slovencev, nakar se je skupno s spremstvom podal v prostore č. sester na 27 de Abril št. 150, kjer je bila zbrana vsa novodošla slovenska kolonija in med njimi tudi nekaj staronaseljencev.

S pozdravnimi vzkliki in s ploskanjem je bil ob vstopu prevzvišeni aklimiran in nato, od vseh strani obkrožen, je sprejel pozdrav od vsakega posameznika. V okusno pripravljeni dvoranici, za kar gre zasluga požrtvovalnim sestram, je nato č. g. dr. Hanželič spregovoril nekaj besed v imenu slovenskih faranov ter izrazil radost, ki preveč vsa slovenska srca ob tem, za nas tako velikem dogodku.

Za tem je povzel besedo g. dr. Janko Jazbec, ki je prevzvišenega pozdravil v imenu cordobske slovenske kolonije ter mu izrazil dobrodošlico: V svojem jedrnatem govoru je dejal:

V imenu slovenske skupnosti cordobskega mesta, zibelke argentinske kulturne in verske tradicije, Vas prevzvišeni pozdravljam in Vam izrekam dobrodošlico. Skromno je naše število in

naš ponos, da Vas lahko sredi med nami sprejmemo kot človeka, ki je v največji duhovni zmedi in telesnem trpljenju slovenskega naroda z odkritjem in močato besedo ločil dobro od zlega, pravično od krivičnega ter tako razkrinkal tiste, ki so v sovraštvu do vsega, kar nam je svetega, pod plaščem laži - osvobodilne borbe skušali zapeljati naš narod na pot duhovnega in fizičnega propada.

Tisoči Slovencev doma in razkropljeni po širnem svetu, Vas danes v duhu blagoslovljajo, prevzvišeni, in tisoči si žele slišati ponovno iz Vaših ust besede Resnice, in besede Upanja. Kakor nekoč, tako tudi danes, naj nam Vaše besede potrdijo pravilnost poti na kateri se nahajamo, naj nam te besede in njih molitev vlijejo novih moči, da ostanemo stanovitni v svoji veri in krščanskih načelih ter zvesti svojemu trpečemu narodu v domovini!

Bog naj Vas živi, prevzvišeni! in dobro nam došli!

Pozdravnemu nagovoru dr. Jazbeca je sledila recitacija gdč. Magde Gaserjeve, ki je v imenu novodošlih Slovencev izročila prevzvišenemu lep šopek slovenskih nagljev, za kar se ji je prisrčno zahvalil.

Č. g. Levstek je nato v svojem zanosnem pozdravu izpovedal vso našo sre-

(Nadaljevanje na 4. strani).

(Nadaljevanje s 3. strani)

čo radi visokega obiska s katerim smo bili počašeni. Omenil je trikratno škofovo begunstvo in tudi dejstvo, da je skozi vsa ta leta škof bil vedno skupaj s svojim ljudstvom, v dobrih, še bolj pa v težkih in žalostnih časih. In tako tudi danes deli z nami kruh brezdomstva in težo srca radi trpljenja naših ljudi v domovini.

Po kratki dobrodošlici, ki jo je izrekla v imenu slovenske mladine, že rojene v Argentini, gđc. Severina Jazbecva, je v popolni tišini spregovoril prevzvišeni. Ljubeznivo se je zahvalil za sprejem, za govore in recitacije ter je nato v neprisiljenem in domačem vzdušju pokramljal s svojimi cordobskimi verniki, posegel v naše duhovne in materialne probleme ter z očetovsko skrbjo iz svojih lastnih vtisov in izkušenj dajal nasvete. Čutili smo se pri tem kakor ena sama družina, ki vneto posluša svojega družinskega poglavarja. Srkali smo besedo za besedo, ki je prihajala iz ust prevzvišenega. Le prehitro je tako minul čas.

Za zaključek sprejema in obenem tudi dneva, smo nato v slovenski kapelici prejeli od prevzvišenega blagoslov, nakar smo se z najglobljimi vtisi razšli.

Naslednji dan, v nedeljo dopoldne, pa je bila v kapeli Prehodne bolnice (kjer je visoki gost s svojima spremljevalcema tudi prenočil), slovenska sv. maša, ki jo je ob veliki asistenci služil prevzvišeni. Poleg vseh novodošlih Slovencev, se je zbralo tudi mnogo staronaseljencev, ki so z nič manjšo vnemo sledili pobožnosti, zlasti pa škofovi pridigi. Improvizirani pevski zbor je častno rešil svojo nalogo, in še nikoli ni tako lepo donela slovenska cerkvena pesem kakor tisto nedeljo. Pevci in pevke so dali vse od sebe, vedoč za koga pejejo, in s tem so poplačali trud, ki ga je nesebično v to vložil naš pevovodja g. Milan Grdin. Ta sv. maša, s škofovo pridigo, veliko asistenco, prele-

Naš škof Dr. Rožman po sv. maši med Slovenci v Cordobi. (Foto Lovrin)

pim petjem in z množico navzočih Slovencev, je predstavljala kulminacijo škofovega obiska v Cordobi in zapustila pri vseh navzočih nepozaben spomin.

Po maši se je pred cerkvijo prevzvišeni pozdravil z vsemi prisotnimi, posebej še tudi s tistimi staronaseljenci, ki jih prejšnji večer ni bilo na sprejemu ter se je nato, ko se je še z vsemi navzočimi fotografiral, podal na obisk cordobske stolnice in še dveh znamenitih cordobskih cerkva.

Za tem je s svojim spremstvom obiskal hišo enega izmed naših zaslužnih staronaseljencev, ki jo je blagoslovil ter s tem simbolično počastil in priporočil Bogu vse slovenske domove v Cordobi, tudi domove onih, ki jih ni bilo na sprejemu in ne pri maši. Na ta način je pokazal svoje veliko razumevanje in ljubezen do svojega slovenskega rojaka.

Kosilo je za prevzvišenega bilo pripravljeno v idiličnem kraju cordobske okolice, v območju prvih obronkov gora, pri bratih krščanske šole. Za kratke trenutke mu je bilo tako dano, da se je kljub soparnemu dnevu navžil svežega zraka, ki je vež z gora, in da so se mu

oči odpočile na bujnem, svežem zelenju letošnje cordobske pomladi.

S prvimi popoldanskimi avtobusi se je istotam pripeljalo veliko število naših ljudi, ki so nato preživeli v prosti narodi, v družbi svojega škofa in v sproščenem razgovoru prijeten popoldan, ki ga je le od časa do časa motil pomladanski dež.

Za petimi litanijami in za blagoslovom, ki se je vršil v prostrani kapeli prej omenjenih bratov (v fari našega č. g. Hanželiča), je prišel trenutek slovesa. Ni bilo mogoče, da bi prevzvišeni ostal še en dan med nami. Druge slovenske naselbine po Argentini ga že nestrno pričakujejo, in čas je žal tako odmerjen... Zbrali smo se v gruči okrog prevzvišenega in v imenu vseh se je zahvalil za obisk č. g. dr. Hanželič, ki mu je obenem izročil v spomin lepo knjigo o kulturnih spomenikih Argentine, darilo cordobskih Slovencev, s posvetilom in podpisom. Svoj občuteni govor je č. g. prof. Hanželič zaključil s sledečimi stavki:

“Ta obisk je znova poživil v nas prelepe spomine na pretekla leta in poglobil vezi vdanosti in hvaležnosti Bogu in

škofu. Je pa tudi močan kerak na poti medsebojnega zblizanja ljudi iste krvi, ki so doslej živeli v dveh med seboj tako oddaljenih svetovih. Ni med nami nikakih sporov, nikakih trenj. A ni bilo še posebne prilike za medsebojno spoznavanje in tako za medsebojno zblizavanje. Taki svečani obiski pomagajo mogočno k temu. Saj vsi Slovenci, kar nas je tu, tistih, ki so pred kratkim prišli in tistih, ki že mnoga leta živijo tu, nosimo v sebi živo ljubezen do slovenskega naroda in do slovenske zemlje do tistega slovenskega naroda, ki je bil vedno katoliški, do tiste slovenske zemlje, ki je vsa posejana s cerkvami, kapelami in drugimi znamenji. Zvestoba narodu nas bo ne le zblizovala med nami, ampak tudi dvigala in ohranjala v zvestobi do Boga in do Crkve.

Hvaležni smo Vam za obisk. Naše molitve Vas bodo spremljale na Vaši apostolski poti, ki zahteva veliko odpočev, veliko žrtev in naporov in zato veliko božje pomoči. Bog Vas spremlja, podpiraj in Vam poplačaj Vaš trud in Vašo skrb za nas!”

Marsikomu so solze orosile oči, ko smo se poslavljali od svojega škofa. Toliko časa ga že nismo videli in potem nam je bilo dano tako malo trenutkov, da smo ga imeli sredi med nami. Edino, kar nas je tolažilo, je bila škofova obljuba, da ne bo minilo dosti časa, ko bomo vnovič skupaj... Po slovesu se je prevzvišeni s svojim spremstvom odpeljal na postajo. Mimogrede je obiskal za kratek hip tudi salezijanski samostan, kjer sta dva slovenska bogoslovca in trije mladi fantje gimnazijci, ki vsled stroge discipline niso mogli zapustiti zavoda. Tudi nje je razveselil s svojim obiskom.

Ob devetih zvečer se je prevzvišeni s svojim spremstvom odpeljal proti S. Luisu.

S tem je minil ta slavnostni dan, tako kratek po trajanju in tako dolg in bogat po doživetjih in vtisih, ki so ostali v naših srcih.

Ludvik Kavšek

V KOLEKTIVU

Tudi tukajšnje rastlinstvo močno spominja na našo ožjo domovino, posebno na kršni Kras in na tužni Korotan. Na praznih lotih nič ne raste, razven čisto navadne trave in na Krasu tudi ne raste mnogo. Skal kot na Krasu tu res ni pa tudi Kraševci bi rajši videli, če bi jih bilo tam manj. V kolikor se pa Kras nagiba k sinji Adriji, se pa tam prav tako pečajo s figorejo in limonorejo kot srečni hišni posestnik ob kolektivovi poti. Rožice so samo na vrtovih, ko je teh pred gmajno konec, je konec tudi rožic, kot poje narodna iz tužnega Korotana.

K' so pa rožce minule, minulo je vse.

Posebna značilnost slovenske pokrajine po Poljanski, Selški, Savinjski ali Mežiški dolini, ob Paki ali Dreti, iz Sevnice v Št. Janž ali z Dobrove v Polhovgradec, je to, da žubori ob cesti potoček ali celo pravi potok, če ne že rečica. Tu pa, kjer vozi naš kolektiv, so taki potočki kar na obeh straneh ceste in iz vseh hiš se vanjo izlivajo studenčki. Potem pa ta čarobna jezera ob deževju! Ne vedno, le ob deževju, kot Cerknisko jezero, ki je prav tako presihajoče! In kolektiv kar noter zapelje, voda brizga na obe strani, kdo je še videl krasnejša čuda narave?

Hribov res ne vidiš, to pa zato ne, ker jih tudi v Slovenski krajini, ali kakor pravijo nekateri, v Prekmurju, ni in

tako doživiš z eno samo kolektivno vožnjo vso prelest slovenske domovine.

Bog je ustvaril svet in vanj postavil človeka, da ga preizkusi, če je vreden lepote stvarstva. Slovenec se je odzval klicu večnega mojstra: “Prid', zidar, se les učit” in je postavil v ta svet cerkvice z igravimi strehami na zvonikih, hiše z rezljanimi ganki pod gorenjske planine, raztegnjene pritlične domačije na Barju in v panonski nižini, vse tako kot se naravi prilega. Naravi široke ceste se najbolj prilega klop pred obcestno hišo, da vidiš vse, kar po cesti hodi, kolesari, motovili ali dirka. Nekateri kvadre so v tem oziru zelo podobne Mozirju, kjer stoji pred vsako hišo kamenita klop in kot ob nedeljskih popoldnevih v Mozirju tako v teh kvadrarah ob boljšem vremenu posedajo stare in mlade na klopi pred svojimi vivendami, opazujejo popotnike in opravljajo bližnje sosede.

Nekega takega nedeljskega popoldneva so sedele tudi Mozirčanke na svojih kamenitih klopih, in tisti možakarji, ki niso bili slučajno v oštariji, so jim delali družičino. Ko so se na mrzlem kamenu malo ohladile od nedeljskega obeda, so se začele pogovarjati. Od daleč se je slišalo kot bi brenčale čebele v čebeljniku, kajti takole šestdeset ali osemdeset klopi, na vsaki po trije, štirje govorniki in celo govornice, to je

že čeden orkester. Cesta v Mozirju je res široka in hiše niso tako stlačene skupaj kot v Ljubljani v Florjanski ulici, vendar je oklopje št. 1. opazilo, da se družba na klopi št. 2. pogovarja o prvoimenovanih in zakliče čez cesto, naj držijo rajši jezik za zobmi. “Kdo se pa pogovaja o tebi, ti smrtni greh, na sedmih kolih razpet”, se je glasil odgovor in že se je tudi sosedna seja oglasila s čedno opazko. Beseda je dala besedo, razgovor se je širil na obe strani kot ogenj v starih časih, ko so bile še vse strehe s slamo krite in v nekaj minutah se je celo Mozirje vprek in počez zmerjalo z najpristnejšim narodnim blagom. Možje, kar jih je bilo v gostilni, so pritekli ženskam na pomoč in s svojimi basi nekoliko zadušili prvotno prevladujoče soprane. Iz tega je nastalo par ducatov pravad zaradi razžaljenja časti, obrekovanja in kar je še podobnih paragrafov. Sodnik v Gornjem gradu je imel celo goro aktov na mizi in je vse razprave razpisal na isti dan. Tistega istega dne je romalo celo Mozirje v Gornji grad, na sodnijo. Po večini so bili vsi tožilci in obtoženci obenem, kdor pa ni bil deležen te časti, je moral za pričo. Gornje grajski fantje so za to priliko postavili pred trgovino — takrat Gornji grad še ni bil mesto — ogromen slavolok z napisom:

DOBRODOŠLI MOZIRSKI OSLI!

Verz sicer ni najboljši rimian, toda mi smo tega vajeni, saj je naša begunska literatura tudi izhajala brez strešic na sičnikih.

Ker se kazni po zakonu ljudem ne smejo oponašati, tudi če jih je mozirski grobar že dvakrat prekopal, o razpravi ne bomo pisali, pač pa o maščevanju Mozirčanov onemu, ki je dal menda idejo za slavolok. Mož je bil precej šegave nature, kot dober rodoljub se je pa tudi rad pravdal. Njegov sosed je imel pet kokoši, vsaka je bila drugačne pasme in vseh pet mu je hodilo na vrt škodo delat. Škoda ni bila posebno velika, a jeza ga je popadla, ko pri kurah nobena lepa beseda in nobeno poleno nista zalegli. Gre mož v Celje k prvemu advokatu in ga poplahti, naj vložijo tožbo zaradi bele kohlje. Advokat se brani, češ, bagatelka, a nazadnje, ko dobi predujem, le toži. Tako drugi advokat zaradi črne putke, tretji zaradi rjave itd. Nekega zgodnjega jutra se sreča pet celjskih advokatov na kolodvoru. “Zdravo, gospod kolega, kam pa kam?” “Oh, kar sram me je povedati, causa miserabilis, zaradi ene bore kokoši v Gornji Grad”. “Nemogoče, jaz imam ravno tak slučaj”. Tretji: “Oprostite, gospoda tovariša, ali sem prav slišal?” Še četrti in peti se popraskata za ušesi, nazadnje pa sklenejo, da le gredo, saj bo kmet plačal. Potem je prišel predpust in v Mozirju so napravili karneval. Z zelenjem so okinčali pet voz, na vsakega so postavili maškaro z visokim cilindrom — maškara naj bi predstavljala advokata —, pod pazduho pa je vsaka maškara držala kokoš različne barve in ta spreved je zapeljal v Gornji grad, kjer so se ga maskare napile kot prej že celjski fiš-

IZ CORDOBE PROTI SAN LUISU

Po pristrčnem slovesu, ki so ga Prevzvišenemu priredili slovenski naseljenici v Cordobi, se je naš škof podal s svojim spremstvom v avtobus, s katerim je nato nastopil svojo misijonarsko pot proti San Luisu. Potovanje pa ni bilo ravno najprijetnejše, ker je nad pokrajino divjala silna nevihta. Po dvehurni vožnji je pred Villa Maria še počila pnevmatika. Popravljali so jo potem skoro dve uri, kar je povzročilo precejšnjo zamudo, tako, da je Prevzvišeni po štirinajsturni vožnji prispel v San Luis komaj ob polenajstih v ponedeljek, 24. oktobra, namesto že pred osmo uro zjutraj istega dne.

PREVZVIŠENI MED SVOJIMI PROFESORJI IN BOGOSLOVCI

Na postajališču v San Luisu sta škofa in njegovo spremstvo pričakovala gg. Pogačar Andrej, stolni vikar v škofijski cerkvi, g. Stanko Kavalari, kaplan v Renco, kot zastopnik bogoslovcev pa g. Janez Ogrin. Na postajališču je prihitel pozdravit visokega gosta tudi škofijski kancler g. Bledel. Vsi skupaj so sedli v pripravljena vozila in se odpeljali v škofijsko semenišče, kjer je Prevzvišenega pričakovala vsa slovenska bogoslovska družina s svojimi gg. profesorji.

Po kratkih pozdravnih besedah se je prevzvišeni takoj pripravil za sv. mašo. Prav tako oba njegova spremljevalca gg. Slapšak in Orehar. Med sv. mašo so bogoslovci peli latinske in najlepše slovenske cerkvene pesmi. Ob vstopu Prevzvišenega v kapelo, so bogoslovci zapeli pozdravno pesem *Ecce sacerdos magnus*, ob koncu sv. daritve pa mogočno *Jubilate*.

Vsi bogoslovci s svojimi gg. profesorji so se nato zbrali v dvorani. Tu so svojemu nadpastirju najprej zapeli gg. bogoslovci v pozdrav pesem, ki jo je za to priliko spesnil bogoslovec Branko Rozman, uglasbil pa g. Andrej Pogačar.

Pred Prevzvišenega je nato stopil rektor bogoslovja g. prelat dr. Alojzij Odar. V svojem lepem pozdravnem govoru je naglašal, kako silno so vsi vseh pet let hrepeneli, da bi jih škof vsaj enkrat obiskal in tako videl svoje bogoslovje v tujini. Vsi so stalno s strahom zasledovali nevarnosti, ki so spremljale pot našega Prevzvišenega v tujini. Zato pa je sedaj toliko večje veselje tako gg. profesorjev, kakor tudi vseh g. bogoslovcev, da imajo svojega nadpastirja v svoji sredini, da ga med sabo predvsem pristrčno in vdano pozdravijo in se z njim tudi pogovore.

V imenu bogoslovcev je Prevzvišenega pozdravil g. Kukovica. Izrazil je brezmejno hvaležnost škofu za vse, kar je storil, molil in pretrpel za nje v zadnjih letih. Pristrčno se mu je v imenu vseh zahvalil za ta očetovski obisk ter poudaril globoko ljubezen, ki veže vse bogoslovce do njega.

Prevzvišeni je nato spregovoril vidno ginjen kot dobri oče svojim sinovom. Dejal je:

“Kako rad bi vas bil prišel obiskat že v Praglio in v Briksen, pa ni bilo mogoče, dasi smo bili tako blizu tedaj. In da sem sedaj prišel iz daljne USA v Argentino, je bil prvi in najsilnejši nagib: videti moje bogoslovce. Bal sem se, da se mi ta želja ne bo uresničila, kajti imam že od otroških let tako izkušnjo, da prav tistega ne doživim, po čemer najbolj hrepenim. Zato pa je sedaj, ko sem med vami, moja sreča še toliko večja. Kaj nas in vas čaka, tega ne vemo. Pred nami so dogodki, ki jih nihče ne more dobro predvideti. Pij XII. je dejal enemu od škofov: Vrata svetega leta bom odprl, a jih bom pa tudi zaprl...? Izročimo se v božje roke in darujmo se Bogu za zveličanje duš.

Popoldne je imel Prevzvišeni s profesorji važno konferenco glede bodočnosti slovenskega bogoslovja v tujini. O tem vprašanju je imel v Capitalu dvakrat razgovore s papeškim nunci-

jem in sanluiskim škofom (ki je sedaj na potu v Rim). Iz vsega, kar je omenjal, poročal in povdarjal Prevzvišeni na tej profesorski konferenci, se je čutilo, kako smatra slovensko bogoslovje za svojo škofovsko srčno zadevo. — Semenišče je bilo kajpada ves dan v prazničnem razpoloženju, kakor kadar se oče povrne z dolge poti med svoje drage.

Po večerji se je škof odpeljal s svojim spremstvom na škofijo, kjer je bil gost vse dni svojega bivanja v San Luisu.

V torek, 25. oktobra, je Prevzvišeni zopet prišel v škofijsko semenišče, kjer je tudi maševal. Bogoslovci so med njegovo mašo peli Tomčevo mašo. Ves dan je Prevzvišeni porabil za razgovore s svojimi bogoslovci. Vse je želel videti, z vsakim govoriti in vsakega spoznati. Proti večeru se je odpeljal v mesto na obisk k generalnemu vikarju, ki v škofovi odsotnosti vodi škofijo, Msgr. Cangianiju. Plemeniti gospod je skoro že dve leti popolnoma slep, pa še kljub temu z vso vnemo opravlja dve odgo-

vorni službi, službo generalnega vikarja in mestnega župnika. Od stolne cerkve se je Prevzvišeni nato podal v sanluisko bolnišnico, kjer Slovenci uživajo zelo dober glas po zaslugi g. Jožeta Košička, ki je služboval pred svojim prihodom v Capital v tej bolnišnici, po njegovem odhodu pa je to mesto prevzel g. Lovše. Prevzvišenega je pozdravila s. prednica, nato pa vse bolničarke. V kapeli je naš škof podelil vsem blagoslov.

Za ta večer je bil na sporedu tudi obisk slovenskim družinam, ki živijo v San Luisu. Prevzvišeni se je odpeljal v škofijsko hišo, katero je sanluiski škof dal na razpolago našim družinam ob prihodu v San Luis lansko leto. Sedaj stanujeta v njem še vedno dve družini: Mlinarjeva in Havelkova. Ob tem slovesnem trenutku so se pa v njej zbrali tudi še vsi prejšnji stanovalci, ki so si že dobili stanovanja drugod.

Prvi pozdrav je Prevzvišenemu izrekla dveletna Havelkova Polonca, nato (Nadaljevanje na 6. strani)

Prevzvišeni se poslavlja od cordobskih rojakov. (Foto Lovrin)

kali.

Oh karneval! Kako si tudi tu olajšal težko vožnjo s kolektivom! Saj ima skoraj vsaka kvadra svoj klub, ki je letošnji predpust priredil svoj karneval. Za to priliko so poslikali zunanje zidove klubskih prostorov z razkošnimi freskami in tako postregli pasažirjem z redkimi umetniškimi užitki. Kaj takega bi moral arhitekt Vurnik namalati na Zadružno — gospodarsko banko, ne pa tiste čačke, kot so jih znali že Guarani - indijanci od Plati.

Ko smo že pri arhitekturi, naj omenim, da se neki stavbi kar ne upam v obraz pogledati, kadar se mimo peljem. Vedno se bojim, da me ne bi zapazila prodajalka Tita; v tisti stavbi je namreč trgovina s porcelanom, ki ga na drobno razpečava pravkar imenovana Tita. S to žensko sem imel nekaj opraviti, v kar sta me pa zapeljali dve drugi ženski in to naši, gospodična Lojzika in gospodična Štefka, ki pa imata spet prijateljico, gospodično Špelco. Vedno je človek vesel, če dobi v kolektivu domačega človeka, in tako sem bil tudi jaz sprva vesel, ko nekega dne narajmam v njem Lojziko in Štefko. “Oh, presrečen slučaj, da vas tu dobiva, gospod Kavšek, vi ste najina rešitelj!” “Kaj pa je tako hudega?” vprašam “Veste, Špelca ima jutri rojstni dan in ker se misli itak v doglednem času poročiti, meniva obedve s Štefko, da je najbolj primerno darilce kakšen servis. Pet kvader od tu je neka trgovina, kjer so te stvari dosti cenejše, kot drugod in tja sva namenjeni. A medve še ne

znava prav nič jezika in bi se le težko pogovorili. Zato ste vi res pravi deus ex machina. Saj boste tako prijazni, pa naju spremili in mesto naju govorili.” Ženskim vabam kljubovati, to je bila vedno moja šibka stran, pa sem se vdal v usodo, ki je slepa kura, kot pravi Gogolj. Pet kvader je bilo hitro mimo, a ne tako naglo, da ne bi razmislil, kako naj rečem. Servis, to je francoska beseda, sem napejal svoje misli, service, torej treba zadnji ce spremeniti v cio, pa nastane španski izraz za v Špelcino balo. V trgovini nas sprejme že dvakrat imenovana prodajalka Tita, kakor jo je pozneje po imenu poklical šef, ko se nam je odhajajočim lakonično muzal. Štefka me dregne, češ Kavšek, govori! Jaz: “servizio”. Tista malo zardi in praša brez es-ov na koncu, če to do tre. Da bi zgleдал še bolj aklimatiziran, sem še jaz opustil tiste končne es-e in rekel: “estamo hunto, si” torej ena sama kupujoča stranka. Čeprav je bilo v trgovini mnogo robe, ki bi Špelci prav prišla, nas Tita vendar pelje ven na dvorišče. “Nam bo pokazala magacin, tam je večja izbira”, tolmačim svojima spremljevalkama, a že pokaže meni vrata, kjer je bilo napisano “camballeros”, onima dvema goskama pa druga z napisom “damas”. Onima dvema je zadeva sicer prav prišla, mene pa je bilo kar sram in sem trenutno odsotnost Lojzke in Štefke izkoristil za temeljito pojasnilo Titi. “No esto, kremo servio para ževar a kasa. No entjende?” Ko sta moji rojakinji prišli zraven, nas pelje Tita s pomenljivim

izrazom razumevanja res v magacin in nas postavi pred ogromno izbero — nočnih posod. Moji spremljevalki me izzivalno pogledata, meni pa tudi ne pride nič bolj pametnega na jezik, kot da povem svojo domnevo, da spada tukaj to morda k servisu kot pri nas k umivalni posodi. Saj tudi knjige prodajajo v trgovini z igračami in pomaranče v mesnici, kar se nam je sprva prav čudno zdelo. Toda Titi je bilo treba to zadevo pojasniti, da rabimo darilo za rojstni dan. Kako se že reče rojstni dan po špansko? Pa povem, da ima amiga teh dveh senjorit nasimjento. Sedaj šele je Tita mislila, da razume, pa nam pokaže drugo kolekcijo posod, kakršne dajejo bolnikom in porodnicam v posteljo! Vsi trije smo bili že rdeči kot kuhani raki in rojakinji nista vedeli, kdo jih vleče, ali prodajalka ali moja skromna malenkost. Toda kadar je zadrega največja, je rešitev najbližja in skozi odprta vrata zapazim v so sednji sobi pravi namizni servis. En mačji skok in že sem tam s svojim kazačcem desne roke na posodi za juho. To hočemo imeti! Še Titi je odleglo. Izbira je bila velika in cene primerne, pa smo kmalu napravili kupčijo. “Vi bi morali pristaviti “de mesa”, potem Vas bi že razumela, se je jela opravičevati Tita, jaz pa sem rekel, da pravi jo Francozi samo servis, pa basta. “Ah, ustedes so Francozi” se je že raznežila, pa predno sem utegnil prikimati, je že morala Lojzka blekniti, da je Eslovena, Štefka pa da Yugooslava. Še tega nam je manjkalo, da bi cela Južna

Amerika vedela, kakšne nerode smo Kranjci, pa sem pojasnil, da samo govorimo francoski, drugače pa smo Holandesi; Eslovenia in Yugooslavia sta dve holandski provinci, tako kot tu Chubut in Jujuy, toda jaz sem iz Capitala, ki se imenuje Bagnoli. “Ah, saj res,” pravi Tita, “vse to smo se v šoli učile, pa sem že malo pozabila”.

Pred trgovino je ravno pridrvel kolektiv, ki sem ga po fašistično pozdravil. Rojakinje so se hotele na dolgo in široko poslavljati, kot je pri ženskah navada, da si imajo še nekaj prav važnega povedati, ko kolektiv že čaka, nato pa se morajo še parkrat prav pristrčno poljubiti. Če sta imeli tudi tak namen z menoj, ne vem, ker sem hitro skočil v voz, šofer pa je tudi takoj poglal. “Pa srečno se vozite” sta še rekli Štefka in Lojzka, jaz pa nič, kot svoj čas minister Gropa. Mislil sem si pa: “Drugič si dobite rajši kakšnega Staroslovenca za tolmača!” Špelca pa se še zdaj ni poročila, čeprav je že nekaj krožnikov razbila.

Še marsikaj sem doživel na kolektivu. Enkrat je bilo tako, drugič drugače, tretjič pa še drugače ne. Toda najlepše je, če te pripelje zvečer domov. Ker nič več ne stane, se ponavadi potegnem še tri kvadre naprej, to pa ne zato, da se zastoj prijetno vozim, ampak ker je pri tisti eskini bar, ki malo potolaži pretreseni želodček. Vsekakor pa bomo vpeljali kolektive tudi pri nas doma, kadar se vrnemo. Priključili jim bomo še posebne jedilne, ob ponedeljkih pa spalne vozove.

(Nadaljevanje s 5. strani)

pa mu je Mlinarjeva Frida izročila lep šopek. V imenu odraslih je škofu izrekel prisrčno dobrodošlico g. Pekolj st.

Kakor povsod se je Prezvzišeni pomešal med otroke, tudi tu. Vsi so ga obkrožili od vseh strani. Prisrčno se je z njimi pomenkoval, pravtako z njihovimi starši.

Za ta večer so Prezvzišenemu pripravili bogoslovci v semenišču Slovenski večer.

Za uvod je najprej bogoslovec Julij Čuk povedal nekaj pozdravnih besedi, v katerih je poudarjal, kako slovenska pesem zbira naše ljudi in jih družiti.

PREVZVIŠENI ZOPET V CAPITALU

V ponedeljek, 31. oktobra, se je Prezvzišeni s svojim spremstvom poslovil od svojih rojakov v Mendози in se z letalom letalske družbe Zonda zopet vrnil v Buenos Aires. Na letališče v Mendози so ga spremili g. ravnatelj Marko Bajuk, predsednik tamošnjega Društva Slovencev, stavbenik g. Karol Kavka, slovenski dušni pastir v Mendози č. g. Ivan Caserman, č. g. Ivan Tomažič, kaplan v San Martinu ter g. prof. Božidar Bajuk in še več drugih slovenskih naseljencev. Letalo je ob dveh krenilo proti San Luisu, kjer se je od Prezvzišene poslovič g. dr. Ignacij Lenček, ki je škofa tudi spremljal na poti iz San Luisa v Mendozo. Na letališču so bili zbrani tudi vsi bogoslovci s svojimi gospodi profesorji. Z vsemi se je Prezvzišeni še kratko pomenkoval nato pa od vsakega prisrčno poslovil. Letalo je

SVETA MAŠA NA BELGRANU

Eno prvih poti, ki jih je Prezvzišeni napravil v Buenos Airesu je bilo, da je obiskal salezijansko gimnazijo, kjer ima glavna tukajšnja "novoslovenska fara" svojo nedeljsko sveto mašo. Že tedaj je izrazil željo, da bi rad ob prvi priliki maševal tu svojim vernikom. In ko se mu je nudila taka prva prilika v kratkem oddihu med eno zračno vožnjo in drugo v Bariloche, je pohitel v našo "farno cerkev" na Belgrano in imel prav za praznik Vseh svetnikov tam svojo sveto mašo z lepo pridigo na svoje vernike. Dasi je bil ta dan za mnoge delovni dan, in mnogo ljudi sploh ni

Zbor bogoslovenec je nato občuten zapel "Oj Triglav, moj dom". Tej pesmi je sledila recitacija Cankarjevih "Nebes pod Triglavom". Trio je zapel venček slovenskih narodnih. Na sporedu je bila še recitacija odlomka iz Župančičeve Dume o domovini ter Cankarjeve "Nedelje". Lepo pripravljene večer so bogoslovci zaključili s pesmijo "Planinska".

Prezvzišeni se je svojim bogoslovcem iskreno zahvalil za skrbno pripravljen in občuten preživetni večer.

Posebno praznično razpoloženje je bilo v semenišču v petek, ko je škof podlil več bogoslovcem razne redove.

prispelo v Buenos Aires na letališče Moron ob 18.20 uri. Tu so Prezvzišene sprejeli č. g. p. Ciril Petelin, tajnik Pripravljalnega odbora za škofov sprejem g. Pernišek ter gg. Lovro Jan in Joško Krošelj.

Prezvzišeni se je z vsemi prijazno pogovarjal ter sporočil pozdrave od rojakov v San Luisu, Mendози in Cordobi.

V Buenos Airesu je naš škof ostal samo na praznik Vseh svetnikov, ter je imel ob desetih sv. mašo na Belgrano, popoldne je pa na pokopališču na Chacariti opravil molitve za rajne, o čemer poročamo na drugem mestu.

Na vernih duš dan je pa ob sedmih v spremstvu č. g. Slapšaka in č. g. Janeza Hladnika z letalom odpotoval v Bariloche in Comodoro Rivadavia, kjer bo obiskal tamošnje slovenske naseljence.

vedelo, da bo maševal Prezvzišeni, ker ni bilo to nikjer objavljeno, je našo cerkev napolnilo polno ljudstva, zlasti moških. Prezvzišeni je tako lepo govoril o našem zemskem domotožju, ki ga pa moramo pridvigniti v višino, spremeniti v domotožje po Bogu in njegovih nebeskih; govoril je o naših mrtvih, ki so zdaj spremenjeni v naše najboljše prijatelje. Živimo v najtesnejši zvezi z mrtvimi, ne kakor na kakšni spiriistični seji, temveč resnično in globoko, in oni nam morejo in hočejo pomagati, kajti ne žele si nič bolj kot to, da bi nas pritegnili k sebi v zveličanje. Ško-

fova pridiga je v praznik žalosti in spomina mrtvih vlila polno tolažbe vere in bila res beseda proslave vseh svetnikov, kamor naj bi se uvrstili tudi mi po sveti smrti. — Pri sveti maši je

SLOVESNOST NA CHACARITI

Popoldan so Slovenci, ki ne morejo iti na svoje grobove v domovini, prihiteli na tukajšnje centralno pokopališče na Chacariti, kjer so v grobnici Uza-jamne pomoči, v takomenovanem Jugoslovanskem paviljonu, opravili molitve za svoje mrtve. Pridružilo se jim je tudi mnogo Staroslovenec, ki imajo tu že svoje grobove. Pa tudi nekaj novih Slovencev je na tem pokopališču že našlo svoje zadnje bivališče. Molitve za mrtve je opravil Prezvzišeni škof dr. Rožman z lepim spominom v polno natrpani grobnici — kapeli. Najprej je rev. Janez Hladnik v kasteljansčini povedal par besed v tolažbo svojim faranom in predstavil ljubljanskega škofa dr. Rožmana, katerega je prosil za nagovor. Pred škofovim govorom je pevski zbor Gallus zapel večno lepo Galusovo pesem "Ecce quomodo moritur iustus". Nato je govoril Prezvzišeni, na-

pevski zbor Gallus pel lepo Beranovo sveto mašo. V posebno duhovno veselje Prezvzišenemu je bilo gotovo mnogo svetih obhajil, posebno moških (okrog 200).

daljujoč svoje misli od zjutraj v drugi smeri: koliko mi lahko storimo s svojo molitvijo za verne duše v vicah, kako si sami služimo zasluženja za nebesa z mislijo, molitvijo in žrtvami zanje, in kako si nabiramo zalogo za svojo potrebo v večnosti. Tesna zveza med živimi in mrtvimi je najgloblja rešnica med nami, iz katere živimo tako, da bomo tudi mi deležni molitve živih v večnosti. — Po njegovem nagovoru je Prezvzišeni ob asistenci gg. Slapšaka, Hladnika, Oreharja in Mernika opravil nagrobne molitve. Za zaključek pa je pevski zbor "Gallus" zapel lepo žalostinko "Življenje je Vstajenje, živi, kdor je umrl!", sestavljeno na besedah psalmistovih. Po svetem opravlilo so naši ljudje še dolgo obiskovali grobove tujih ljudi v tujini in mislili pri tem na svoje in molili za svoje in vse, molitev najbolj potrebnih.

NOVICE IZ SLOVENIJE

Umrli so: Anton Novak, kapetan v p. v. Mariboru, Ivan Kresnik, žel. upokojenec v Ljb. Helena Biovec, roj. Brejc v Srednji vasi pri Golniku, Ivanka Rakušček, roj. Marolt na Bledu, Anton Genussi v Ljb., Ivan Vajda, elektro-monter v Gornji Radgoni, Franc Pirnat, višji veterinarski svetnik v p. v. Kamniku, Hinko Glavan, mest. uslužb. v Ljb., Ciril Snoj, Josip Škerlavaj, Anica Weibl, Amalija Celigoj, V. Pirnat v Ljb., Ludvika Bandek v Celju, Ana Blatnik, roj. Zorko v Artičah pri Brežičah, Jože Zajc, uslužb. tov. tanina, Goricane - Medvode, Lojze - Zvone Černe v Medvodah, Ana Indihar, šmartno pri Kranju, Vladimir Gangl v Ptuj, Julijana Ornik, Nebova pri Mariboru, Josip Plankar v Ljb., Martin Volavšek v Pilstajnu, Jože Lavtižar, biv. gost. v Kranjski gori, Marija Palma, roj. Gačnik v Štepanji vasi, Ciril Janc v Ljb., Marija Dolinar, vdova Alič, roj. Kušar v Notranjih goricah, Lojze Hvala v Trbovljah, Manca Zamolo, roj. Cerič v Framu, Mihael Letič Sv. Vid pri Ptuj, Emanuel Josip, ravnatelj fin. blagajne v Ljb., Angela Herold v Kamniku, Barbara Baronik v Kamniku, Helena Šlibar v Kovorju, Ana Flego v Ljb., Ani-

ca Majce, roj. Vrtač v Mengšu, Karolina Glazer v Ptuj, Stanko Poniž, Anton Kovač, Ela Tomšič v Trebnjem, Jernej Keber v Ljubljani, Amalija Turni pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, Viktor Čretnik, Elza Bergler, roj. Zajc v Celju, Edvard Kuntner, uradnik drž. žel. v Ljb., Alojz Šventner, mestni uslužbenec v Ljubljani, Dominik Macarol v Kovinu, Hinko Wisiak, Stanko Šlibar, Josip Pavčič, prof. in skladatelj v Ljubljani, Terezija Pervanja.

Promociji. Na medicinski fakulteti v Ljubljani sta promovirala za doktorja vsega zdravilstva Rajko Novak in Anton Martin iz Ljubljane.

Poročilo o navdušenem sprejemu škofa g. Dr. Rožmana v Mendози bomo objavili v prihodnji številki.

Tekstilna tvornica INTA, Piedrabuena 4315, Villa Lugano, Capital
Telef. 68 - 9002

išče

DOBRE TKALKE IN TKALCE

Interesenti naj se javijo osebno v tovarni med 9 in 17 uro. Delo je plačano po akordu.

ZAVITKI ZA JUGOSLAVIJO

Najstarejša dobrodelna organizacija v Evropi, priznana od Mednarodnega Rdečega križa, s čemer je podano popolno jamstvo za hitro in gotovo odpošiljatev paketov.

Zavitki so zavarovani in prihajajo v enem mesecu na določeno mesto po oddaji naročila.

Zavitek kave in sladkorja			
5 kg brutto	\$ 51.50		
2½ kg surove kave			
2 kg sladkorja			
Zavitek sladkorja			
5 kg brutto	\$ 27.—		
4.5 kg kristalnega sladkorja			
Zavitek čokolade			
2.3 kg brutto	\$ 57.—		
2 kg Fondant čokolade, 300 tablic			
Zavitek riža			
4.5 kg brutto	\$ 39.—		
4 kg riža			
Zavitek testenin			
5 kg brutto	\$ 44.50		
4.5 kg testenin			
Zavitek moke			
5 kg brutto	\$ 36.—		
4.5 kg moke			

Zavitek čaja			
1.2 kg brutto	\$ 54.50		
1 kg čaja			
Zavitek ovsenih kosmičev			
5 kg brutto	\$ 27.—		
4.5 kg ovsenih kosmičev			
Zavitek mila			
5 kg brutto	\$ 57.—		
8 koščkov pralnega mila a 430 gr			
2 kosa toaletnega mila a 100 gr			
1 kos mila za britje 50 gr			
4 zavitki pralnega praška a 250 gr			
Zavitek nogavic A			
(brez poštno pristojbine) \$ 26.50			
1 par Nylon nogavic, prvovrstnih z gladkim šivom. Modne barve. Velikost 9, 9½, 10. Pri naročilu vse to navesti.			

Pristojbina za poštnino in pakiranje je vključena v ceno paketov

ZAHTEVAJTE NAŠE POPOLNE SEZNAME

Poštna naročila, plačila s čeki in giro postal naslavlajte na "Colis Suisse"
Agencia Colis Suisse, 25 de Mayo 189, Buenos Aires
(Pasajes Marítimos y Aéreos)
(prešnji naslov RECONQUISTA 144)

SUDAMERICAN BUSINESS OFFICE

LAVALLE 361, visoko pritličje — Tel. 32 - 4597 — BUENOS AIRES

CENIK POSEBNIH ZAVITKOV

1. ZA JUGOSLAVIJO

Tip OSR 1	5 kg sladkorja	m\$ n	32.40
Tip OSR 2	10 kg sladkorja	"	60.—
Tip OSR 3	5 kg moke	"	36.—
Tip OSR 4	10 kg moke	"	66.—
Tip OSR 5	2,5 kg surove kave	"	42.—
Tip OSR 6	1,9 kg čistega kakaa	"	48.—
Tip OSR 7	5 kg riža	"	51.60
Tip OSR 8	2,5 kg surove kave	"	
	2 kg sladkorja	"	54.—
Tip OSR 9	3 kg moke	"	
	3 kg sladkorja	"	
	3 kg riža	"	72.—
Tip OSR 10	4 kg kondenziranega mleka	"	66.—
Tip M 12	1 kg cimeta	"	50.40
Tip M 14	1 kg popra (v zrnju in mletega)	"	78.—

2. Paketi SAMO za Avstrijo

7 kg sladkorja	\$ 25.—	3.5 kg egipčanskega riža	\$ 25.—
1.017 gr čokolade	" 25.—	1 l. italijanskega namiznega olja	" 25.—
1.250 gr kakao	" 25.—	1 kg prvovrstne svinjske masti	" 25.—
1.750 gr surove kave	" 25.—		

STRAVBIŠČA V LANUSU

Vse kupce iz prvega oddelka opozarjamo, da zapade plačilo obresti ostanka kupnine dne 15. novembra t. l.

Plačilo izvršite v soboto dne 5. in v nedeljo dne 6. novembra v slovenski pisarni na Victor Martinez 50. Tu bo vsak dobil obračun in izvod načrta. Kdor le more nej plača celotno kupnino.

Odbor.

GLAS IZ BELGIJE O "ČRNI MAŠI"

"Velika in junaška je bila doba zadnjih let doma. Tako lepa je, da ne moremo izčrpati vseh lepote mladih sre, ki so bila pripravljena dati vse in nazadnje po čudovitih okoliščinah tudi dala. JEREMIJA KALIN jim je postavil s "ČRNO MAŠO" res lep spomnik. Kot ena sama molitev je, kot podoba vseh teh dni in sedanjosti..."

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti.

V družini Tekavca Avgusta in Marije so 23. oktobra dobili sinčka. Pravtako je bil rojen sinček dne 28. oktobra v družini Viktorja in Marije Jakulin. Srečnim staršem naše čestitke.

† Horvat Terezija. G. Horvatu Antonu je v Gornji Pristavi pri Ptujju umrla mati Horvat Terezija. Blago ženo so pokopali dne 15. oktobra pri Sv. Vidu pri Ptujju. Teško prizadetemu rojaku naše iskreno sožalje!

RICOMARO
Paquetes para Europa
BUENOS AIRES
Hipólito Yrigoyen 434 VI - Dep. izq.
(na samem Trgu Plaza Mayo)
T. E. 33-1746

ZAVITKI ZA SLOVENIJO
IN OSTALE EVROPSKE DRŽAVE

Božični zavitki po izbiri
odpošiljatelja:

1 kg sladkorja	\$ 5.80
1 kg riža	8.20
1 kg najfinejše moke	7.80
1 kg prvovrstne kave Santos	19.—
1 kos toalet. mila	3.80
1 kos mila za pranje	5.80
1 doza sladkega kondenz. mleka	5.80
1 kg čokolade	23.20

Uradne ure:
torek, sreda, četrtek in sobota
od 16. do 19.

"Božič I"

1 kg fig
0.5 kg mandljev
0.5 kg rozin
12 božičnih svečic
2 kg sladkorja
1 kg prvovrstne kave Santos
1 kg mlečne čokolade
0.5 kg kakao
1 kg moke
0.5 kg bonbonov

Cena \$ 150.—

Poštnina za zavitke do 5 kg \$ 11.—; za zavitke do 9 kg \$ 18.—.

Blagovolite svoja božična naročila oddati do 15. t. m.

VSI ZAVITKI SO ZAVAROVANI!

Slovenski Izselski Oder

CERKVENA DVORANA CIUADELA

u p r i z o r i

V NEDELJO, 13. NOVEMBRA 1949. OB 5. URI
nesmrtno delo flamskega pisatelja Timmermansa:

"Župnik iz cvetočega vinograda"

drama v 10 slikah po istoimenskem romanu

Režiser: I. Spéh

Scenograf: V. Petkovšek

VSTOPNICE: so v predprodaji v Ramos Mejía, Alvarado 350
in eno uro pred pričetkom igre

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336, tel. 76-9160

pol kvadre od ogla Cabildo 2300.

Velika izbira zapestnih ur švicarskih znamk; budilke po 28, 30, 32, 38, 40 pesov in naprej; poročni prstani zlati 18 krt. par od 125 pesov naprej; zaročni prstani, zlati 18 krt od 68 pesov naprej.

VSA POPRAVILA UR IN ZLATNINE — TOČNO IN ZANESILJIVO!

(Ob sobotah popoldne se lahko stranke zglase v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, Dto. 5, prvo nadstropje).

Božični paketi za Slovenijo

POZOS 129

1. nadstropje

EUROPLATA

Buenos Aires

Posebni paketi za Jugoslavijo

DOBAVNI ROK 3 — 4 TEDNE.

Carine prosti in zavarovani

Paket sladkorja \$ 19.50
5 kg prvovrstne sipe

Paket riža \$ 31.50
4.50 kg prvovrstnega riža

Paket sladkorja in kave \$ 44.—
2.50 kg prvovrstne surove kave
2 kg sipe

Paket moke \$ 28.50
5 kg prvovrstne bele moke

Paket nogavic \$ 23.50
1 par Nylon nogavic

Paket mila \$ 49.50
5 kg brutto

8 kosov pralnega mila a 430 gr
2 kosa toaletnega mila a 100 gr
1 kos prvovrstnega mila
za britje, 50 gr
4 paketi pralnega praška
a 250 gr

Danski paket \$ 59.50
4.8 kg

2 kg prekajene slanine
1 doza svinjske masti
1 doza margarine, 800 gr
1 doza prvovrstnega
govejega mesa, ½ kg

Paket kave in popra \$ 68.50

1.800 gr surove kave
1.500 gr popra

NAJBOLJE ORGANIZIRANA SLUŽBA ZA POŠILJANJE PAKETOV

URADUJE:

Vsak dan od 9. — 12. dopoldne in od 13. — 19. ure popoldne;
ob sobotah od 9. — 13. ure

POSEBNO UGODNE PONUDBE ZA BOŽIČ

EUROPLATA I \$ 135.— EUROPLATA IV \$ 76.—

5 kg najboljšje surove kave
5 kg sladkorja
4.5 kg prvovrstnega riža

2 kg surove kave
2 kg riža
450 gr popra

EUROPLATA III \$ 76.— EUROPLATA II \$ 130.—

900 gr surove kave
500 gr čokolade
450 gr bonbonov
400 gr čistega medu
224 gr čaja
672 gr popra

4 kg prvovrstne surove
kave
4 kg sladkorja
500 gr čokolade za kuhanje
500 gr čistega kakao
200 gr zmletega popra
100 gr Ceylon čaja

Paket olja in masti \$ 76.65 Ideal paket \$ 61.50

3.7 kg
pločevinasta posoda čistega
olivnega olja, 1 kg
1 doza prvovrstne jedilne
maščobe, 1 kg
1 doza prvovrstne margarine,
900 gr
1 doza prvovrstne svinjske
masti, 500 gr

4.4 kg
1 doza masla, 500 gr
2 dozi corned beefa a 450 gr
500 gr surove kave
1 doza kondenziranega mleka,
450 gr
500 gr čebeljnega medu
1 kg sladkorja
100 gr čokolade

Naši zastopniki:

BELGRANO: Hada, Mendoza 2020, T. E. 73-6143

QUILMES: "Los Dominicanos", Rivadavia 150, T. E. 203-0738

ROSARIO: Arturo C. F. Geldermann, Pte. Roca 39, Dep. 10

CORDOBA: Sres. Pepra, Rivadavia 702

FLORIDA, FCNGBM: Batinič, M. J. Haedo 2763

Paketi naravnost iz Buenos Airesa

EUROPLATA
paket olja in masti \$ 52.—

2 dozi svinjske masti,
1.680 gr
1 pločevinasta posoda prvovrst-
nega namiznega olja,
1.500 gr
1 doza šunke, 326 gr
1 doza mesa

EUROPLATA
paket mesa in masti \$ 52.—

3 doze corned beefa,
120 gr
2 dozi svinjske masti,
1.680 gr
1 paket prekajene slanine,
1.000 gr

Na vse male pakete doklada \$ 7.50
za poštnino in zavarovalnino
(izvzeti paketi)

"Posebno ugodne ponudbe za Božič"
in paketi nogavic)

Razen tega pošiljamo pakete po
izbiri.

Prezemamo odpošiljanje tudi
paketov s perilom.

Zahtevajte pojasnila o obstoječih
predpisih in pogojih.

Dajemo nasvete v vseh
vprašanih podpiranja
svojcev.

Razveselite svoje za sv. Miklavža, Božič in Novo leto!

Cenik za živila (Cena je za 1 kg. netto)

Riž	7.50	1 garnitura Nylon glavnikov (4 komadi)	7.—	Električni likalniki:	
Testenine	8.—	1 zobna ščetka (Nylon)	2.75	1 likalnik teže 2.300 gr.	75.—
Svinjska mast (v pločevinasti posodi 1 kg brutto)	16.—	1 ducat ženskih glavnikov za lase	11.—	1 likalnik teže 3.150 gr.	100.—
Suha slanina	16.—	1 ducat lasnic srednje velikosti	1.—	1 likalnik za krojače teže 4.300 gr. za 220 Voltov 525 W	132.—
Bonboni	18.—	Nogavice, robci, brisače:		Zimske copate s usnjenim podlatom:	
Polenovka	20.—	1 par ženskih Nylon nogavic	24.—	Model šte. 13 moški	40.—
Mleko v prahu	22.—	1 par ženskih volnenih nogavic	24.—	Model šte. 13 ženski	35.—
Olivno olje (v pločevinasti posodi) 1 kg	24.—	1 par ženskih nogavic	12.—	Model šte. 14 moški	35.—
Kakao	24.—	1 par ženskih nogavic brez šiva	6.—	Model šte. 14 ženski	30.—
Čaj	48.—	1 par moških nogavic	7.—	Šolske potrebščine:	
Popper v zrnju	6.—	1 par moških volnenih nogavic	15.—	1 ducat svinčnikov	12.—
Čokolada	30.—	1 par otroških dokolenk do 5. leta starosti	10.—	1 radirka Pelikan	0.75
Začimbe:		1 par otroških dokolenk do 10. leta starosti	11.—	1 beležnica 40 listov	1.75
100 gr kumine	3.—	1 par otroških dokolenk do 15. leta starosti	13.—	1 beležnica 80 listov s črnimi tršimi plat. nicami	3.50
100 gr klinčkov	5.—	1 ruta iz težke čiste svile, velikost 90/90 cm	30.—	1 ducat peres	1.25
100 gr cimeta (skorje)	7.50	1 bombažasta ruta, črna ali v drugih barvah, velikost 70/70 cm	10.—	1 peresnik	0.75
100 gr salicila	7.50	1 ducat moških žepnih robcev	36.—	1 ducat barvastih svinčnikov	6.—
1 stebelce vanilije v stekleni tubi	2.50	1 par ženskih žepnih robcev	32.—	6 barvastih svinčnikov	3.—
1 vrečica ameriške kurje juhe Rayco	2.50	1 brisača — flotirka — velikost 55x100 cm	12.—	1 pločevinasta škatljica z 12 vodenimi barvami in čopičem	15.—
Milo:		1 brisača — flotirka — velikost 50x80 cm	8.—	1 aluminijasto rezilo za svinčnike	2.—
1 kg mila za pranje perila belo	13.—	1 brisača — gladka — velikost 60x105 cm	12.—	Pisalne potrebščine:	
★		1 brisača — gladka — velikost 45x90 cm	8.—	1 mapa pisemskega papirja (10 kuvert in 10 listov)	1.25
Nove, znižane cene za sladkor, kavo in moko bomo sporočili naknadno.		Volna in bombaž:		1 mapa pisemskega papirja za letalsko pošto (10 kuvert in 10 listov)	2.50
Šivalne potrebščine:		100 gr volne za pletenje v štrencih po 200 gr	12.—	1 list trgovskega papirja	0.10
100 kosov bucik	0.75	100 gr bombaža za pletenje	5.—	1 kuverta velikosti trgovskega papirja	0.05
1 ducat varnostnih zaponk	0.75	Obutev:		1 steklenica črnila Pelikan	2.—
1 ducat belih in črnih pritiskancev (drukerjev)	0.50	1 par podplatov popravilo za moških čevljev	16.—	1 nalivno pero tipa Birome — piše modro in rdeče — s tubo črnila	22.—
1 ducat gumbov za moške srajce	1.25	1 par podplatov za popravilo ženskih čevljev	11.—	10 vžigalnih kamenčkov	3.—
1 ducat večjih belih gumbov za perilo	3.—	1 kg čevljarskih podkvic	18.—	1 nalivno pero	20.—
1 ducat sponk za ženske nogavice	3.—	1 ducat vezaljk	4.—	Žoge:	
1 zavitek šivank (24 komadov) razne velikosti, številke od 4 do 8	2.—	1 škatlja globina za čevlje	1.75	1 žoga, premer 66 mm, belo sivkaste barve	3.—
1 ducat igel za Singer šivalni stroj	11.—	Sveče:		1 žoga, premer 79 mm, belo sivkaste barve	4.—
1 krojaški meter iz platna	3.50	1 kg sveč (24 komadov)	15.—	1 žoga, premer 92 mm, belo sivkaste barve	5.—
1 m belega ali črnega traka	0.40	Barve:		1 kompletna nogometna žoga, šte. 2	60.—
1 m elastike širine 6 mm, bele ali črne	0.75	1 kg barve (vse vrste barv) v posodicah po 1 kg ali 2 kg	15.—	1 kompletna nogometna žoga, šte. 3	70.—
1 m elastike, široke 20 mm, bele ali črne	2.25	Zidarski čopiči:		Zdravila:	
1 naprstnik iz cinka	0.75	1 zidarski čopič premer 65 mm	11.—	1 termometer Bayer	22.—
1 ducat tuljav sukanca šte. 50, jardov 500 za šivalni stroj	30.—	1 zidarski čopič premer 75 mm	12.50	1 tuba 20 aspirinov Bayer	5.—
1 ducat tuljav sukanca šte. 40, 400 jardov, za šivalni stroj	30.—	1 zidarski čopič premer 85 mm	13.50	1 tuba 10 veramonov	6.—
1 ducat tuljav sukanca šte. 30, 175 jardov za šivanje	20.—	1 zidarski čopič premer 85 mm posebno dober	15.—	Filmi:	
1 ducat tuljav sukanca šte. 16, 30 jardov, za šivanje	8.50	Ustne harmonike		1 film za fotografski aparat velikosti 6x9	7.—
1 ducat tuljav sukanca šte. 50, 100 jardov različne barve za šivalni stroj	8.50	1 ustne otroške harmonike	12.—	Škarje:	
1 ducat klopčičev sukanca za krpanje nogavic, različne barve	6.—	Ženski dežniki		1 krojaške škarje velikosti 40 cm	220.—
Toaletni pribor:		1 ženski dežnik, ki se zapira na polovico	60.—	1 krojaške škarje velikosti 32 cm	100.—
1 komad toaletnega mila Sirio 80 gr.	2.25	Aparati za striženje las:		1 škarje velikosti 15 cm	22.—
1 komad mila za britje Sirio	2.25	1 prvovrsten aparat za striženje las	72.—	Diamanti za rezanje stekla:	
1 komad mila za britje Palmolive	3.50	1 aparat za striženje las, drugovrsten	50.—	1 pravi diamant	120.—
1 tuba kreme za britje Palmolive	4.—	Vinogradniške potrebščine:		1 švicarski patent na kolesčkih za isto svrhu	12.—
1 komad toaletnega mila Lady 100 gr.	2.50	1 kg rafije za vezanje trt	15.—	Naramnice:	
1 tuba, manjša, zobne paste	2.50	1 kg širokih in tankih gumijastih trakov za cepljenje trt	60.—	1 par naramnic za odrasle	12.—
1 tuba, večja, zobne paste	3.50	Aluminijska posoda z ročkami iz bakelita:		Gume za kolesa:	
1 zavitek britvic (10 komadov)	2.50	19 kosov	155.—	1 plašč	22.—
1 čopič za britje	7.—	21 kosov	180.—	1 zračnica	14.—
1 aparat za britje	10.—				

Razen zgoraj navedenih predmetov pošiljamo še vse vrste blaga za moške in ženske obleke in plašče, pravitako pa tudi vse vrste platna, kakor tudi vse priprave za ribolov, igralske karte in vse drugo.

V vse gornje cene je že vračunana, tudi poštnina, za pakiranje in za zavarovanje, tako, da lahko vsak po svoji želji sestavi in naroči paket. Vsak paket hrane mora tehtati 4,5 ali 9,5 kg. netto.

Vse naše pakete pošiljamo iz "Svobodnega tržiškega področja" in prihajajo na določeno mesto v roku 12 do 15 dni od dneva, ko je bilo zanje oddano naročilo pri nas v Buenos Airesu.

BRANKO KOZULIC

SANCHEZ DE BUSTAMANTE 1162 (višina Av. Córdoba 3300) Capital - Tel. 79 - 9675

Dohod: Plaza de Mayo: omnibus 102; Av. 9 de Julio: omnibus 125.

Na ta naslov je naslavljati vsa pismena naročila, ustna pa samo ob nedeljah in praznikih preko vsega dne.

Ustna naročila pa sprejema vsak dan, v času, ko so trgovine odprte, trgovina Kravata — El Tigre de las Corbatas — Avenida de Mayo 616 (ena kvadra od Plaza de Mayo).

Razen tega lahko naročilo oddate tudi na Victor Martinez 50.